

MR. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Prevention of Cow Slaughter and Cattle Preservation (Amendment) Bill, 1966, be passed.”

The motion was adopted.

MYSORE MINISTERS SALARIES AND ALLOWANCES (AMENDMENT) BILL, 1966.

Motion to consider.

SRI S. NIJALINGAPPA.—Sir, I beg to move ...

SRI K. LAKKAPPA.—Sir, I rise to a point of order with respect to the Mysore Ministers Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1966, now introduced.

MR. SPEAKER.—It is not introduced now for the first time.

SRI K. LAKKAPPA.—Even the moving of such an amending bill will have far-reaching consequences and it will have an adverse effect on the economy of the State and the Exchequer in view of the policy of the Central Government that has been communicated after devaluation of the rupee. Whether the decision of the Central Government will take away the effect of introducing such a Bill has to be considered. In spite of the direction by the Central Government, if the State Government is going to take steps in getting voted this Mysore Ministers Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1966, it will have an adverse effect and the consequences will be very severe. Therefore it is not in consonance with the directive given by the Central Government. I request the Hon'ble Chief Minister not to move this amending Bill and to withdraw it in public interest.

MR. SPEAKER.—The point of order comes down ultimately to a request to the Chief Minister to withdraw it. This is almost an insult to me. There is no point of order.

SRI S. NIJALINGAPPA.—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Ministers Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1966, be taken into consideration.”

MR. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Ministers Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1966, be taken into consideration.”

SRI S. NIJALINGAPPA.—Sir, I have just one or two remarks to offer about this. There are no specific provisions to meet the contingency when Ministers and Deputy Ministers go abroad. We have got an Act to control about the allowances when they travel inside the country and

State. But, when they go out of India and travel and incur expenditure, there are no provisions in the Act itself. To remove this lacuna this Bill has been introduced, and Clause 2 of the bill says :—

“ In section 12 of the Mysore Ministers Salaries and Allowances Act, 1956 (Mysore Act 5 of 1957), after sub-section (2), the following sub-section shall be inserted, namely :—

“(2A) While touring outside India, every Minister and Deputy Minister shall be entitled—

- (a) for journeys by air, train or sea, to one and one-fifth times the single fare of the class by which he travels ;
- (b) to daily allowance at rupees one hundred per day for the days of journey and for the days of halt at any place :

Provided that the State Government may, in special circumstances, authorise by order payment of daily allowance at such rate not exceeding rupees one hundred and fifty per day as may be specified in the order.”

This Act will come into force from 1st of May 1964. This is a very simple amending Bill and I don't think there will be any opposition to this. This is because, when Ministers go abroad they will have to be paid and we have to send them. The fact that there is devaluation of the rupee, ought to have made me ask for more money : instead of Rs. 150 it ought to have been Rs. 225 and instead of Rs. 100, it ought to have been Rs. 150. In spite of that, I have asked only for Rs. 100 and Rs. 150 in special cases.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ದಿವಸಕ್ಕೆ 150 ರೂಪಾಯಿ, ಎಂದರೆ, ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ನೀತಿ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುವವನಿಗೆ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ ಉದ್ದೇಶ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

SRI S. NIJALINGAPPA.—It is about £. 10. Ten pounds now means about Rs. 200 and odd per day. My friend has not gone outside unfortunately. I wish he goes.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ ; ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆಷ್ಟು ಟಿ. ಎ. ಮತ್ತು ಡಿ. ಎ. ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯಾಂಶ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡುವರೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದ ವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಂತೂ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಬರುತ್ತೆಂಬ ಖಚಿತವಾದ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು 1964ನೇ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ರಿಟ್ರಾಕ್ಟಿವಾಗಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಅರ್ರೇನು ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಗಾಗಿದೆಯೇ ಏನು ಎಂಬುದೊಂದನ್ನೂ ತಿಳಿಸದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇಕೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು 1964ನೇ ಇಸವಿ ಹಿಂದೆ ಹೊರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬಾರದು ? ಆದರೇನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ಇತ್ತೀಚಿನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಏಕೆ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕು ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂಶಯಗಳು ಮೂಡುತ್ತಿವೆ. ಹೊರಗಡೆ ಹೋದವರ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯವೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತತ್ಯಗಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೇಲ್ವಿಂಗ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದಾದರೆ ಜನರಿಗೆ ತತ್ಯಗಳನ್ನು ಭೋಧಿಸಿ ತಾವು ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರದಿದ್ದರೆ ಏನು ಸಾರ್ಥಕ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಣ್ಯದ ಬೆರೆ ಇಳಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕೇವಲ ಒಂದು ಭತ್ಯದ ಹೆಚ್ಚರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕಣಸನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಹಿರಿಯಕ್ಕನ ಜಾಳಿ ಮನೆಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಯಾರು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದಂತಾಯಿತು? ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಮನೋದೇಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಆದರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಈ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಸಣ್ಣ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಾಡುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿರುವಾಗ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದರೆ ಇನ್ನುಳಿದವರೂ ಅದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸರಬೇಕಾಗುವುದು. ? ಆದ ಕಾರಣ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಆದರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮನೋದೇಯ ಎಂಬುದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನೀತಿಯ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಬಡತನದ ದೇಶ, ಜನರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ವಸತಿಗಳಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಜನರು ಗಾಂಧೀ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಮನೋದೇಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂಲ ಮನೋದೇಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂಥ ಒಂದು ಕಲಮನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡಬೋರೇಗಳಾದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರಿತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಜ್ಞಾನ, ಅಹಾರ ಭಾವ, ಆರ್ಥಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಮಾನವೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ತಂದಿರುವಂಥ ಮನೋದೇಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಹೊರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಜನರು, ಅಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಜನರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನಕ್ಕೇನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಾರೆಂಬುದನ್ನು, ಏನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಮನೋದೇಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಜಾಣ್ಮೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲಿನ ಜನರು ಬರಿಯ ಒಂದು ವಿಹಾರಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದವರು ಅಂಥ ಒಂದು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳಾವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ಅನುಕೂಲದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟನಿಬ್ಬರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಬೇಕು ದಿನಕ್ಕೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದವರೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿದ ರಸಭರಿತವಾದ ಊಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಉನ್ನತರಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲೆಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಎಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ತಿರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು 1967ರ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಡವರನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೈ ಬಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ವಿದೇಶ ವಿನಿಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಮೃತ್ಯು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆ ಗಳು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಿತವ್ಯಯದ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಆದೇಶವನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಇಷ್ಟು ತುರ್ತಾಗಿ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರಾಗಲೀ, ಸಿರಿಕರ್ಚರು ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ದಯಾನಂದ ಸಾಗರವರಾಗಲೀ ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಇದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತರಬೇಡಿ. ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಾಂಧೀ ವಾದಿಗಳೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಗಾಂಧಿ ವಾದದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ, ಮಿತವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಮನೋಭೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ, ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

SRI S. NIJALINGAPPA.—May I intervene and say that there is a lot of confusion about the remarks that have been made. This has been brought in to avoid certain technical difficulties in the matter of payment. Objections have been taken by the Accountant General for payment because the Act does not say so. Those Ministers who have gone out will have to draw the monies that have been spent for them. That will have to be debited. The Accountant General says that this Act does not provide for it. Unless it is done, we cannot make payment. It is not so much the willingness or the anxiety to go abroad. It is to satisfy the demand that has been made, and we have to pay. Therefore just to enable the Accountant General to pass these Bills, this Bill has been brought.

SRI K. LAKKAPPA.—We are grateful to the Accountant General for the remarks that have been made by him. In spite of the restrictions, the Government have exceeded their authority.

†SRI V. S. PATIL.—In sub-clause (2) of Clause 1, it is said that it is deemed to have come into force on the first day of July 1964. That clearly indicates and we have already ascertained and come to the conclusion that this Bill is meant only to overcome the objections of the Auditor General. There is no doubt about it. And for that purpose, Sir, if the Legislature is made to help the Government or the executive for each and every mistake that is committed by them, then I think, the prestige of this House will be at the lowest level. The Government or the executive must conform to the laws that have been passed by the Legislature and in force in the State. They cannot go beyond that and if any one of them has gone beyond it, he must suffer and they cannot expect to rectify their mistakes by this Hon'ble House. Sir, instead of putting first day of July 1964, if the Hon'ble Chief Minister had put the date 'since the inception of the new Mysore State', i.e., 1st November 1956, that would have been something reasonable, something to have a general trend. But here, by placing this particular date of 1st day of July 1964,

(SRI V. S. PATIL)

it means, Sir, it is going to benefit those Ministers who had gone abroad after this particular date till this Bill was introduced. That means, Sir, the Hon'ble Chief Minister wants to favour his own colleagues in the present Cabinet who had gone abroad and not those who might have gone when the Government was headed by somebody else. So, this is rather discriminatory and I should like to say in the first place that such a retrospective effect or retrospective Bill should not be passed by us because we expect the Government to follow the law which is in force and it makes a discrimination between the Hon'ble Ministers who had gone before 1st July 1964 and those who had gone abroad after this date. This is a discriminatory measure so far as the Ministers among themselves are concerned.

The next point on which I should like to assail this Bill is what is it that these Ministers are going to bring to our country by going abroad? Do they go for seeking pleasures, mingling with the beauties as we have recently seen in the *Blitz* on the front page that one of the Ministers of our country has mingled with the beauties of the world and had taken pictures.

SRI K. LAKKAPPA.—Who is it?

SRI V. S. PATIL.—We cannot name because he is not one of the Members of our Cabinet. Otherwise, I would have named him. Some of the Ministers of our Cabinet and Deputy Ministers had gone abroad. What have they brought? Sir, they have travelled through so many countries especially Russia, Germany, Japan, England and all those countries. Did they bring a lesson from those foreign countries which have devastated during the last world war? But within a short period of 20 years those countries have been rebuilt and they are not only standing on their own legs but they are exporting and helping others? Why? It is because of the concept of labour inherent in those individuals in the foreign countries. Has any of our Hon'ble Ministers ever thought of it? Sir, even in the offices of some of the Ministers who have gone abroad, if we want to trace them, they will never be found and the work in their Departement is completely in a chaotic condition and no file can be traced and this is the improvement which the Ministers have done. It shows the slackness on their part, the inability to control their subordinates to dispose of the matters quickly. What is the use of sending such Ministers abroad at a huge cost of Rs. 150 per day? Is our State in such a flourishing condition to spare good money and squeeze out the money from the poor people, straving people to pay these simple living men as they style themselves to spend Rs. 100 to Rs. 150 before devaluation? After devaluation, the amount will have to be increased by double. So, where is the necessity of sending these persons? The word comes to my tongue, but I do not want to utter it. What is the use

of sending these persons? If they are receptive in their mind, if they are intelligent to do something, some service to our country by going abroad, then some amount can be spent. Most of these persons go there and come here as blank as they were.

So, while choosing the persons for going abroad, the Chief Minister and the Government as well as the Central Government who permit them to go abroad, must take into consideration the capacity of the man who is going abroad, whether he can bring back something useful from the foreign country which will be commensurate with the expenses incurred by a poor State like ours in sending him abroad.

5-00 P.M.

So, I think Sir, this Bill is rather abnoxious and it ought not to have been brought before us. The persons who have spent more ought to have been made to pay for it, because they knew the law under which they were travelling when they went abroad. If they exceeded their limits in spending, our poor State should not be made to pay for their excesses.

Then Sir, I should like to make one more suggestion. The Bill ought to have been brought by the Hon'ble Chief Minister in order to increase the salary of the Ministers. In fact, due to hard conditions, it is impossible for our Ministers to maintain themselves within the salary they get.

MR. SPEAKER.—That is beyond the scope of the Bill.

SRI V. S. PATIL.—I suggest that the salaries and allowances, etc., as mentioned in this Bill, ought to have been increased so as to give scope for our Ministers not to think of the finances, but to concentrate on official work. Now, their whole attention is diverted on how to make both ends meet. That is the whole difficulty in administration. That is why I should like to oppose this Bill on the grounds which I have mentioned already.

MR. SPEAKER.—Only ten minutes were allotted to this Bill.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—Time may kindly be extended, Sir.

MR. SPEAKER.—I will extend the time by fifteen minutes.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊರಗಡೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ಸ್ಥಾನವಾನಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಂದು ಮಾಹಿತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಹೊರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಡಬೇಕೆಂದರು. ಈಗ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಜನರಲ್ ಅವರು ಕೈರಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೋಡಿದರೆ, ಇಂತಹ ಒಂದು ಮನೋವಿಧಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರನಾಯಕರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 18 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ, ಅದರ ಖರ್ಚಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಉಚಿತವಾಗಿ ಏನೋ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಯಾವ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲದೆಯೋ, ಅಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಈ ರೀತಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಹಣ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ, ಎಮೆನೇಟ್ ರಾಯರ್‌ಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಮೇ ತಪ್ಪೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು, ಅವರು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಆಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಜನರ ಆವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿ ದ್ದೇನೆ. ಎ.ಜಿ. ಕೈರಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾಗಪ್ಪ ಆಳ್ವಾರವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಇಷ್ಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದಯಾನಂದಸಾಗರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಚಂದ್ರ ಇಷ್ಟು ಜನರು ಸರ್ಕಾರದ ಬರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣಗೌಡರು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣದಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ಹಣದಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರತಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಂಜೆ ರಷ್ಯಾಕ್ಕೆ, ಜ್ಞಾನಿನಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕನೆ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿರಲಿಲ್ಲದ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ಹೋಗಲು ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು ಹೋಗಿ ಬಂದರು. ಅಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಂದಮೇರೆ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದ ರಾಧವೇನು? ಶ್ರೀಮಾನ್ ದಯಾನಂದಸಾಗರ್ ಅವರು ಹೋಗಿ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ರೇಷ್ಮೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿನ್ಸ್‌ಸ್ ಎಂದು ಹೊಸ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟರು, ಅದು ಹೊರತು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಸೆರಿಕರಾಜ್ ಇರಾಖೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 20—25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗೋಸ್ಕರ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಇಂದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ತಂದರು, ಎಷ್ಟು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತಂದರು ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಡೆಯವರು ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತೇ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೇಬಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕೊಟ್ಟ ಫಾರಿನ್-ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜಿನಿಂದ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚುಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇಷ್ಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಚಿತಾರ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ 100 ರಿಂದ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ದಿನಧತ್ಯ ಬೇರೆ. ಅದೇ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ, ಆ ದೇಶಗಳಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯಗಳು ಬರದಿರುವಾಗ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಇದನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ತಾವಾದರೂ ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಸಕಾಂಗಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಮಾಡಿ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿಬಂದರು, ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ಸಹ ಈ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸ್‌ನಿಂದ ವೆಂಕಟರಾಮನ್‌ರವರು ಅನೇಕಸಾರಿ ಹೋಗಿ ಬಂದರು. ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಂದರು, ಏನು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು? ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇನು?

ಈಗ ತಾವು ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಪೇರ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅದು ಹೋಗಲ. ಈಗ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ರಷ್ಯಾ,

ಜಮೀನ್, ಜಮೀನ್—ಈ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನೇನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಂದ ದೆಹಲಿಗೆ, ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿದೇಶ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಫರ್ನಾಂಡೆಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಸ್ಪೀರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು.

MR. SPEAKER.—Then the member is suggesting that the Chief Minister should also go.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—At least the man who has got patriotism. . . .

MR. SPEAKER.—If the member once concedes that, the Chief Minister is entitled to send his ministers on his behalf.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾತು ತ್ತಾರೆಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಬ್ಲಟ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—With regard to Central Government Ministers, I will not permit him to say anything. The Hon. Member may get elected to the Parliament and say whatever he likes there.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನೀವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—I am not willing to lose him from this House !

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೂ ಸಹ ಆಯವ್ಯಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ತರಹದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಈಗ ವಿವೇಶ ಪ್ರಯಾಣದ ದಿನಭತ್ಯವನ್ನು 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿ ಅವನ್ನು 1964ರಿಂದ ರಿಟ್ರಾಕ್ಟಿವ್ ಎಫೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯೇ? ಇವರ ಪಕ್ಷದವರೇ ಚೇರ್ಮನ್‌ನ ರಾಗಿರತಕ್ಕ ಎಸ್ ಪೀಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ, ಆ ಕಮಿಟಿಗಳ ಚೇರ್ಮನ್ ಅವರು ಯಾವ್ಯಾವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಮಿಟಿಗಳು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವಿಕ್ಷಿಸಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರನ್ನು ಈ ರೆಜಿಶ್ಟ್ರೇಚರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಟ್ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಅವರು ಹೋಗಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ತೊಡಕನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಚೇರ್ಮನ್ ಏನಾದರೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕರೆದರೆ ಅವರು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಟಿ.ಎ. ಮತ್ತು ಡಿ.ಎ.ಯನ್ನು ಕ್ಲೇಮ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

MR. SPEAKER.—It is in support of this. If he wants that also to be amended, that can be done.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅದು ಡಿಸ್ಟಿಮಿನೇಟರಿ ಲಾ ಆಗುತ್ತದೆ. ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು ಅಂದರೇನು?the creature of this House—the estimate committee is a creature of this House. ಹೊರಗಡೆ ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನವಿದೆ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹೇಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. Your Law Department should be satisfied. It is not a subordinate body. Suppose the Legislature Secretariat has got power to send a Committee outside, they would not cringe before you. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನುಣ್ಣು ಹಚ್ಚಿದ ಹಾಗಾಗಿದೆ.

MR. SPEAKER.—Now he is going to a third point.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ರಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Law Department has to advise the Legislature Secretariat. Legislature Secretariat has to be subordinate to the Minister, ಹೀಗಾಗಿದೆ, ಹೀಗಾಗಬಾರದು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹಣಕಾಸನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಹಾಕಕೂಡದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ, ಆ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾದುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಈಗ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

MR. SPEAKER.—Devaluation has not affected us.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ದಿವ್ಯಾಲ್ಯಾಯೇಷನ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ 100ರಿಂದ 150 ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಇವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

MR. SPEAKER.—With regard to this matter, I have always said that it is not a matter to be discussed on the floor of the House. Hon'ble Member may come to my chambers, I will give him ample explanation.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಅದನ್ನು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ? ಎರೋ ತಮಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೂವೆ ಏನಿದೆ ಅದರ ಫಲ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಲಿ. ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ರುಚಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ, ನಲಿದಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನೀವು ಫೋಟೋನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಾದಂತೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಲಿ. ಆದರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹಣವನ್ನು ಅವರಿಗೆ 1964ನೇ ಜುಲೈನಿಂದ ರಿಟ್ರಾಸಿಪೆಕ್ಟಿವ್ ಎಫೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಯಸಿದವಾಗಿ ವಿರೋಧ ಇದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಂದರೆ ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಖರ್ಚಾದ ಹಣವನ್ನು ಈಗ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI V. S. PATIL.—I want some information from the Hon'ble Chief Minister.

MR. SPEAKER.—What is that information ?

SRI V. S. PATIL.—In the financial memorandum, the expenditure involved is estimated to be about Rs. 18,000. May I know from the Hon'ble Chief Minister as to whether this Rs. 18,000 has already been spent and if so.....

MR. SPEAKER.—That is exactly what the Hon'ble Chief Minister said. Expenditure has been incurred. Orders have been issued. At the time of auditing, the Accountant General has raised objection.

SRI V. S. PATIL.—Let me finish my query, Sir. And whether this amount of Rs. 18,000 has been spent from the pocket of the persons concerned or it has been spent from the Treasury of this State. That is one thing.

MR. SPEAKER.—If it has been spent by them from their pockets, the Accountant General has nothing to do with it.

SRI V. S. PATIL.—Whatever it is, I want those facts. Secondly, whether this amount of Rs. 18,000 is spent in foreign countries, whether it was in the rupee or foreign currency. If it was spent in foreign currency,

was the requisite sanction of the Central Government or the Reserve Bank obtained for spending? Because, if the requisite sanction has not been taken, then the spending will amount to a breach of the regulations regarding restrictions of foreign exchange, and we cannot be a part and parcel to allow such an illegal spending in foreign currency. That is why I should like to have this point cleared by the Hon'ble Chief Minister.

SRI S. NIJALINGAPPA.—I have nothing much to say about this. The amount spent was spent long back. It has been debited and paid out of Government Treasury. Much is made of a mole hill. As usual, some friends have taken this occasion to talk in a manner which is not very complimentary to my friends who have gone abroad. I may submit, Sir and assert that those who have gone abroad and come back have come back richer and wiser and have utilised the experiences gained by them in the starting of industries and have come back with ideas of how society works and how political parties work. I am really very happy that they went and came back and that they have got a lot of information. I do not think, Sir, there is much to be said about this Bill because what has been spent has been spent very usefully and after all, it is an amount pertaining to 2 or 3 years ago.

MR. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Ministers Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1966, be taken into consideration”.

The motion was adopted.

CLAUSE 2.

SRI ANNA RAO GANAMUKHI (Afzalpur).—Sir, I beg to move :

“That at page 2 in the proposed sub-section 2-A, after the proviso, the following proviso shall be added :

“Provided further that if a Minister or a Deputy Minister is treated as a guest of a foreign Government, he shall be entitled only to one-fourth of the daily allowance for the period for which he is treated as a guest”.

MR. SPEAKER.—Amendment moved :

“That at page 2 in the proposed sub-section 2-A after the proviso the following proviso shall be added :

“Provided further that if a Minister or a Deputy Minister is treated as a guest of a foreign Government, he shall be entitled only to one-fourth of the daily allowance for the period for which he is treated as a guest”.

†SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—Sir, in the Ministers Salaries Act there is a proviso to sub-section 2 of Section 12 which says that if a Minister or Deputy Minister is treated as a guest if he goes outside the State, then, he is entitled only for one quarter of the daily allowance for the period

(SRI ANNA RAO GANAMUKHI)

for which he is treated there as State guest. On the same analogy, I have moved this amendment. In the amending clause, there is no such provision.

SRI S. M. KRISHNA.—Sir, I would like to support this amendment moved by Sri Anna Rao Ganamukhi. When the Minister or Deputy Minister goes abroad and becomes a guest of a foreign Government, for all practical purposes, there will be very little expenditure that he might have to incur. Secondly and the more important reason is, we would be saving some foreign exchange also. It is not as if you pay him in terms of rupees and naye paise. All that will have to be paid to him there in foreign exchange. To that extent, the foreign exchange that would be drawn by the Government of India would also be reduced. So, I would like that this amendment may be accepted.

|| SRI S. NIJALINGAPPA.—I do not think I can accept the amendment because if he goes as a guest of the other Government, I do not think he claims anything at all. I do not think it would be necessary to accept this amendment.

†ಶ್ರೀ ಕೆ.ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆದಿಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಡೈರಿಯನ್ನೇನಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆದಳಿತಪ್ಪ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಕ್ಷಗಳವರು ಯಾವರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಏನಾದರೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾತಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು? ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಯೋ ಅದೇರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉಡುಪು, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಡೆ ನುಡಿ ಇವುಗಳನ್ನೇ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳು ಯಾರು ಯಾರೋ ಏನೇನೋ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದರೂ ಅದರೂ ಸಹ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಅವರ ಬರಗೆ ಬೀಳದೆ ಮರಾದೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಂಡುಬಂದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಂತಹ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ದೂರುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ 'ದರಿದ್ರದ ನನ್ನ ಗಂಡ ದಂಡಿಗೆ ಹೋದರೂ ಒಂದೇ, ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಒಂದೆ' ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರೂ ಒಂದೇ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಇವರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು, ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆಗ ದೇಶದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—The Chief Minister has made it clear that if the minister is a state guest he shall not get anything. That is the correct position. As it is worded, clause 2 says :

“ While touring outside India, every Minister and Deputy Minister shall be entitled.....

“ to daily allowance at rupees one hundred per day for the days of journey and for the days of halt at any place ”.

Therefore, may I suggest a slight amendment be made to the effect that he shall not be entitled to ? The matter will be clarified if I suggest this amendment to the amendment.

SRI S. NIJALINGAPPA.—I have stated that it is wisdom not to accept because if they are state guests, they will be debarred from getting. I do not expect any minister to claim where he cannot claim.

MR. SPEAKER.—The question is :

“ That at page 2 in the proposed sub-section 2-A after the proviso, the following proviso shall be added :

“ Provided further that if a Minister or a Deputy Minister is treated as a guest of a foreign Government, he shall be entitled only to one-fourth of the daily allowance for the period for which he is treated as a State Guest ”.

The amendment was negatived.

MR. SPEAKER.—I put the clause to the House. The question is :

“ That clause 2 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 2 was added to the Bill.

CLAUSE 1.

MR. SPEAKER.—There are two amendments, one moved by the Government and another by Sri G. Anna Rao.

SRI S. NIJALINGAPPA.—I move :

“ That at page 2 in sub-clause (2) line two for the word ‘ July ’ the word ‘ May ’ shall be substituted.

MR. SPEAKER.—Amendment moved :

“ That at page 2 in sub-clause (2) line two for the word ‘ July ’ the word ‘ May ’ shall be substituted ”.

SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—I move :

“That at page 2 for sub-clause (2) the following shall be substituted :

“(2) It shall come into force on such date as the State Government may fix by notification”.

MR. SPEAKER.—Amendment moved :

“That at page 2 for sub-clause (2) the following shall be substituted :

“(2) It shall come into force on such date as the State Government may fix by notification”.

† SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—The date suggested in the Bill was July 1964 and it is now proposed to change it as May. I do not know whether this is done so to include any other minister left out. Therefore, this suggestion has been included. I think while legislating financial responsibility or liability of the State will be increased if we give retrospective effect. Always the financial provisions should have prospective effect. Therefore I have brought this amendment.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—May I raise a point of order, Sir ? The point is, I would like to know one point. The amendment seeks to give retrospective effect to the Bill from July and it is still sought to take it back to May. Since this involves financial implication, the Governor's assent for the amendment has to be taken. I believe the amendment needs the Governor's assent and I do not know whether it has been obtained.

† SRI V. S. PATIL.—Before any ruling is given, I wish to know from the Chief Minister whether by changing this month from July to May, it increases the burden on the treasury or whether there will be any change in the amount mentioned here, namely, Rs. 18,000. If it is likely to change, certainly under the Constitution the recommendation of the Governor will be required.

† MR. SPEAKER.—I think it was raised on a prior occasion by Sri Anna Rao Ganamukhi as to what required Governor's assent. I have explained it.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—When it is a further commitment on the consolidated fund of the State, it is also necessary.

SRI V. S. PATIL.—A change is introduced as from July to May.

MR. SPEAKER.—Kindly have the facts clear. Is it going to be spent out of the consolidated fund ? I believe it is an amount already spent. All that is required is some sort of regularisation. I am not concerned with regard to future.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—No doubt it is to be spent out of the provision made. May be, it may have been already incurred. Supposing there is no authority to that effect, this payment cannot be regularised and the amount drawn will have to be refunded to the consolidated fund.

MR. SPEAKER.—What is the consolidated fund? It is merely a technical term. The Government draws money from it and if drawn without sanction and any expenditure is incurred without sanction, it comes up and is regularised.

SRI V. S. PATIL.—It is a complicated issue. Before ruling is given, let us study the matter thoroughly and you may give ruling later.

MR. SPEAKER.—The point is that even if the Bill is passed whether it will be valid or not, if anything is unauthorisedly done, the Accountant General will object to it. Have I got the right to withhold it from the House? Within the budget amount if they spend they need not come to the Legislature. Therefore, when they have spent, it is only irregular. It does not require sanction and they are not drawing it from the contingency Fund. When a new service is started i.e., when a new scheme is started, we are authorising expenditure from the Contingency Fund.

SRI G. V. GOWDA.—Sir, Governor's assent is necessary both for the money which they have already spent and for the money which they are going to spend.

MR. SPEAKER.—Please point out the relevant article of the Constitution and then say something about it.

SRI G. V. GOWDA.—I will see to it.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಈಗ ಎತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯರೋಪದ ಬಗ್ಗೆ ತಾಪ್ತ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಯವರು ಕಾನೂನು ಒದಿದವರು. ನಾನಾದರೂ ಅಂಥ ಕಾನೂನು ಏನನ್ನೂ ಒದಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಒದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ ನ್ಯಾಯ ಅನ್ಯಾಯ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಒದಿರುವುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯಾಯಿ ಇಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ, ರೂಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಸೀಜರಿನ್ 66-67 ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಗಾರ್ಡರ್ ಶಿಫಾರಸು ಅದ ಮೇಲೆಯೇ ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಂಜೋಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುವುದು. ಈಗ ಅದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ.

SRI B. V. MAGAVI (Haveri).—I rise on a point of order, Sir. The Hon. Member has just now cast an aspersion on the lawyers as a class that they can prove to be wrong what is right and prove to be right what is wrong.

MR. SPEAKER.—If the hon. Member refers to the law of defamation, he will find that there cannot be defamation of a class of people.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಇದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸು ಪಡೆದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮುಂಚೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಫಿನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಮ್ ಹಾಕ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 18,000 ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜುರೈ ಬಿಟ್ಟು ಮೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಒಂದು ಅನುಮಾನ ಎಂದರೆ, ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯ ಮಾಡಬಹುದು, ಆಗ ದುಡ್ಡು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ : “ (2) Clause or provisions in Bills involving expenditure from public funds shall be printed in thick type or in italics.” ಈಗ 18 ಸಾವಿರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ? ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಕ್ಲರಿ ಹಾಕಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೂಬೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

MR. SPEAKER.—Now, a point has been raised that the amendment cannot be brought before the House on the ground that the recommendation of the Governor is necessary for the purpose. I regret, I am unable to accept it. A particular article was cited and it was said that more time is required for study. I would have allowed it if I had the least doubt about it. On a prior occasion I have exhaustively dealt with, in my ruling with regard to the circumstances under which Governor's recommendation is necessary.

SRI S. GOPALA GOWDA.—I invite the attention of the Chair to Rule 66 of the Rules of Procedure.

MR. SPEAKER.—At this stage the hon. Member Sri Gopala Gowda disturbs and wants me to pay particular attention to Rule 66 which says that even if it is an amendment, it requires the recommendation of the Governor. (interruption). Since the members interrupt me, I feel it is not necessary to give a detailed ruling. I am unable to uphold the point of order raised.

So far as the validity of the Bill is concerned, it is only a court or any other competent authority that can ultimately decide. My jurisdiction to prevent a Bill being considered on the floor of the House is that I must be convinced that it is not possible to be consideration in this House because it goes against the provisions of the Constitution. I have made an endeavour to satisfy myself as to whether it is really so. I do not think it goes against the provisions of the Constitution because this is a point which has been discussed particularly in the Conference where learned Speakers of all the Legislatures have met. I am mentioning that not as an authority. But this is a point on which exhaustive consideration has taken place at the Conference, not at a time when there was a dispute between any two contending sections of members. This is what is stated there : So far as amendments to such Bills where the recommendation has been given by the Head of the State, if there is an amendment to them such an amendment does not again require the recommendation of the Governor.”

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.— ಒಂದು ವೇಳೆ 18,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನಲ್ಲಿರುವುದು ಈಗ 18 ಲಕ್ಷ ವಾಗುವುದಾದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ಕಾರಣ. An amendment which changes the very character of the Bill....

MR. SPEAKER —Changes the character of the Bill ? In what manner ? There are enough safeguards to see that whatever that is not proper will not at all be allowed.

SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—You were kind enough to refer to the previous ruling given by you. I do not think you have given any detailed ruling on this point. A Money Bill is different from a Finance Bill as envisaged by the Constitution under articles 199 and 204.

MR. SPEAKER.—What is this ? Is this a Money Bill ?

SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—It is definitely a Money Bill and not at all a Finance Bill because the main provisions relate to the payment of T.A. and D.A. and there is nothing else than that. Therefore Article 199 comes into play. The Article says :

“For the purpose of this Chapter a Bill shall be deemed to be Money Bill if it contains only provisions dealing with all or any of the following matters....”

What is stated is “if it contains only provisions” and there is no other provision. The main provision of this Bill deals with only T.A. and D.A.

MR. SPEAKER.—I may mention what was decided in the Speakers, Conference :

“In the light of the above consideration, the Salaries and Allowances of M.P.'s Bill, 1954, was not deemed to attract any of the sub-clauses above of Art. 110 (1). It was considered a normal Bill which among other things contained provision involving expenditure from the Consolidated Fund of India. Such a Bill by itself is not an authority for the withdrawal of money from the Consolidated Fund as that can be done only on the authority of an Appropriation Act, and therefore, a further Bill *viz*, the Appropriation Bill should be introduced which might include provisions in pursuance of the individual Acts which have specified the purposes for which the money is ultimately required. Hence a recommendation under Art. 117(3) for the consideration of the Bill satisfied the requirement of the Constitution and no further recommendation was necessary in the case of amendments which sought to increase the expenditure.”

So please do not think I have not considered it. It is only after considering all this that I have given my ruling.

SRI V. S. PATIL.—I think according to Article 207 it requires the recommendation of the Governor even in the case of amendments. Sub-clause (2) says that if the amendment is merely for imposition of fine or other pecuniary penalties, then it is not necessary, but there are certain other words also. If the amendment seeks to increase the expenditure, I think it requires the recommendation of the Governor under Article 207.

MR. SPEAKER.—This is what Sri Gopal Gowda has been telling me all the while and now because it comes from the mouth of Sri V. S. Patil I am not going to agree to it.

SRI V. S. PATIL.—It is not a question whether A says it or B says it. You kindly look into the article.

SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—Sir, do you think that the Ministers' Salaries Bill is not a Money Bill? If that is a Money Bill, then this also is a Money Bill.

MR. SPEAKER.—Members will kindly sympathise with me. I gave them a chance to say whatever they want to say. After that I gave my ruling. After that I permitted one member to say something and after that I permitted another member. Now I am being cross-examined by asking "Will the Speaker tell me....Does the Speaker think, etc....." Am I a witness to be put in the witness box and cross-examined?

SRI S. NIJALINGAPPA.—Sir, I am sorry this amendment will defeat the very purpose of this Bill. I cannot accept it. I press my amendment for substitution of the word "May" for the word "July".

SRI V. S. PATIL.—What is the extra amount involved by this amendment over and above Rs. 18,000?

MR. SPEAKER.—In other words, the member wants to suggest that the expenditure on this account should not exceed Rs. 18,000. I am not concerned with it.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—There is a doubt in my mind. By making this amendment from "July" to "May", is the expenditure going to be the same as before? Will it remain as Rs. 18,000 as originally anticipated or will it be Rs. 18,500 or how much will it be?

SRI S. NIJALINGAPPA.—It will not very much vary.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—Is it in hundreds or thousands? That is what we want to know. We want to know the correct figure from the Chief Minister.

SRI S. NIJALINGAPPA.—It is not possible to say now.

MR. SPEAKER.—I will put the amendment of Sri Anna Rao to the vote because it is more operative after the verbal amendment.

The question is :

"That for sub-clause (2) 'the following shall be substituted:
(2) It shall come into force on such date as the State Government may fix by notification'."

The amendment was negatived.

6-00 P.M.

MR. SPEAKER.—Now I will put the Chief Minister's amendment to vote :

The question is :

"That in sub-clause (2), line two, for the word 'July', the word 'May' shall be substituted."

The amendment was adopted.

Mr. SPEAKER.—Now I will put the amended clause to the House. The question is :

“That Clause 1, as amended, stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, as amended, was added to the Bill.

TITLE, ETC.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri S. NIJALINGAPPA.—I move :

“That the Mysore Ministers Salaries and Allowances (Amendment) Bill, as amended, be passed.”

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯು ಅಕಾಲಿಕವಾಗಿದೆ. ಅದು ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಭಾ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Sri K. LAKKAPPA.—We will stage a walk-out.

Mr. SPEAKER.—Order, order.

(Some Members of the Opposition staged a walk-out).

Mr. SPEAKER.—Now when I am on my legs, I will not allow Members desirous of getting out, to move an inch. Sri S. Gopal Gowda may kindly sit down.... If he wants to go, I have no objection. I do not want to embarrass him. He may have his own objections. I respect conscientious objections.

(Sri S. Gopal Gowda left the House).

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Ministers Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1966, as amended, be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—What shall we do ? Shall we take the next Bill or adjourn now?

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—We shall adjourn.

Mr. SPEAKER.—The House now stands adjourned to meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Five Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 3rd August 1966.
